

Af højheden oprunden er

Melodi: Ph. Nicolai 1599. Sats: J. S. Bach

1. Af høj - he - den op - run - den er en mor - gen - stjer - ne
du Ja - kobs - stam - mens ny - e skud, du Da - vids søn, min

klar og skær, af sand - hed og af nå - de;
kon - ning prud, mig fry - der o - ver - må - de!

Lif - lig, ven - lig, stor og her - lig, hjer - tens - kær - lig

rig på ga - - ver! Lys og liv ved dig jeg ha - - ver!

2. Du lille barn så favr og skøn,
 Gud Faders og Marias søn,
 hil dig, højbårne konning!
 Du lilje i mit hjerterum,
 dit riges evangelium,
 er sødt som mælk og honning!
 Herre kære, Himlens mannal
 Hosiannal
 dig til ære
 glad i ånden vil jeg være!

3. Min sjæl i Gud da fryder sig,
 når mildelig du ser til mig
 med miskundhedens øje;
 o Jesus Krist, min frelser god,
 dit ord, din And, dit kød og blod
 mig salighed tilføjel
 Tag mig, favn mig, gyd i barmen
 himmel - varmen,
 at din nåde
 ved dit ord må ene råde!

4. Gud Fader min i Himmerig!
 Før verden var, du elsked mig
 udi din Søn, den kære.
 Nu ser i ham jeg nåden din,
 nu er jeg hans, nu er han min,
 mit smykke og min ære.
 Eja! Eja! Jesus giver,
 at jeg bliver
 med stor glæde
 hist i herlighedens sæde!

5. O, Gud ske lov, jeg skal ej dø!
 Min frelsermand er A og Ø,
 begyndelse og ende;
 han fører mig til lov og pris
 i Himmerig, i Paradis,
 fra jammer og elende!
 Amen! Amen! Kom, du milde
 Jesus lille!
 tøv ej længe!
 Lyst til dig mon hjertet trænge.

Ph. Nicolai 1597. Sthen(?) o. 1600.
 Grundtvig 1837.